

je svetla noč. Lisica ni imela časa, premišljati se in je planila kar skozi dvojno zaprto stekleno okno na prosto.

Drugo potpa je morala svoj pogum drago plačati.

Neki kmet je imel obilo kokošij na podstrešji svoje hiše, katero je bilo z deščicami obito, in vrata kurnika so se udirale noter in so bila tako prirejena da so se sama zapirala. Lisica pride skozi slamnato streho v vežo in najde pot v kurnik, kjer se je vjela. Nepopisen vrišč kokošij je izgnal gospodarja iz postelje. Ta zleze v kurnik, a ko vidi lisica odprta vrata, hoče skozi nje vun planiti, toda urni kmetič zapre hitro vrata in tišči kar se da. Lisica je bila sicer že zunaj, a za rep se je bila vjela. Hipoma si ga je odgriznila in je že bila v veži, kjer jo je pričakovala gospodinja z lopato. Udariti se ni pustila, en skok, pa jo bila v — peči, kjer je še dobro gorelo, in kjer je našla smrt.

Lovci so se odpravili pred kratkim na lov. Ko pridejo do samotne hiše v gozdu, jim pravi gospodinja: „Oj, zakaj niste prej prišli, v mojem svinjaku je bilo vso noč tako lomastenje, da se nisem upala iti gledat.“

Lovec stopi k svinjaku, in ko ga odpre, vidi čudno žival švigati iz jednega kota v družega. Posrečilo se ji je izbežati, a pozoren lovec jo je vendar ustrelil. Bila je lisica. Prišla je na svinjak po kokoši. Jedna deska je je popustila in lisica je pala zato v svinjak med prašiče. To je moral biti lep ples v svinjaku, kajti lisica je bila tako oskubljena, da ni imela nobene dlake več na sebi. To čudno, nago žival so lovci na mestu zakopali, Bali so se slabih dovtipov, kakoršne mora lovec često slišati. Izvedel pa sem to vse jedno, zelo prosim častitega čitatelja, naj to tajnost — obdrži zase.

Ako človek opazuje lisico, bi večkrat dvomil o njeni previdnosti in bi ne veroval, da ima tako dober nos, kakov ga sploh hvalijo.

Neki dan sem izvedel, da so videli vsak večer, še pred solničnim zahodom, štiri lisice na njivah blizo gozda pred katerim leži travnik. Gozdni parobrek je ostro omenjen. Že sem jih čakal. Izbral sem si prostor sredi parobka pod košatim hrastom tako, da sem mogel pregledati ves travnik. Listje sem popolnoma odstranil, da bi ne šumelo, ko bi se obrnil. Solnce je bilo še videti. Oglasi se najprvo kos v gozdu, potem srakoper na kolu sredi njive. Ti glasi so mi bili znani. Tiča sta naznala prihod lisice. In res! Kakih sto korakov na levo pride lisica iz gozda, postoji in ko čuje na oddaljeni njivi kopanje, se obrne in gre naravnost proti meni. Vsako jamico, vsak grmiček je porabila v svoje varstvo a dasiravno je bila od mene še komaj pet korakov me ni zavohala. In ubil sem jo. Komaj pet minut potem mi pride mlada lisica, nič večji od mačke, prav za hrbet. Poslal sem jo za materjo.

Drugi dan sem stal sredi travnika, misleč, da lisice več ne bo, kar ugledam kakih 150 korakov pred seboj lisico, ki teče ob gozdni periferiji proti meni. Sredi travnika nisem mogel ostati. Kar se je dalo previdno, sem se spravil toliko do gozda, da me je samo jedna veja

čez prsa pokrila, sicer sem bil popolnoma prost. Lisica mi pride skoraj prav do nog — in ni potreboval več pozornosti.

Korakal sem nekega dne po deželni cesti na lov. Ko pridem za prvo vas, vidim prav na prostem lisico, ki je lovila miši. Kaj sem hotel? Kar spustil sem se na štiri in se plazil do bližnje seči, kjer sem čakal. Lisica pride čedalje bližje, imel sem jo že na trideset korakov — mrz je bil, prsti so bili trdi, malo občutni in kar — zagrmí strel iz puške — v zrak. Lisica se spusti v beg jaz pomerim po njej, a bila je že 118 korakov od mene ko se ustavi in pogleda proti meni nazaj — tisti hip pa je dobila svinca v uho in srce, da je na mestu obležala.

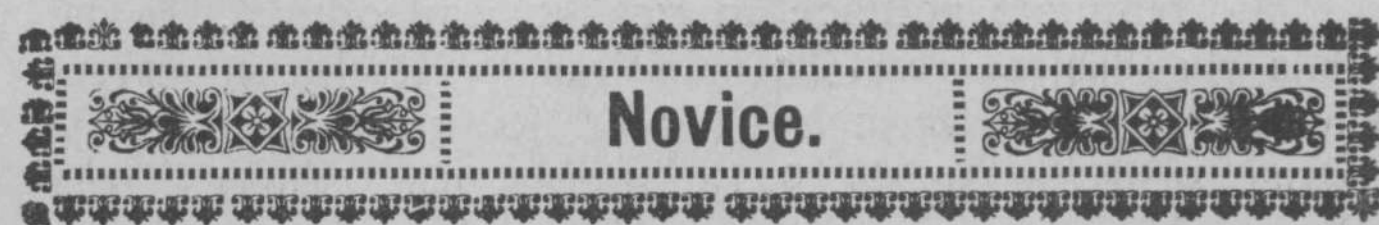
Utegnil bi kdo reči, da govorim latinski, a ni mi za to, da bi s tem dokazoval, kako izvrstno nese moja piperca, ali kako znam streljati — bil je srečen slučaj a lisico karakterizuje ta slučaj — njena neprevidnost po prvem strelu jo je ugonobila.

Sicer ima lisica jako trdo življenje. Dobila je že ves strel v glavo tako, da ji je spodna čelust proč odletela in ji je jedno oko izteklo, pa vendar je ušla.

Neki lovec je nosil ustreljeno lisico že par ur na hrbtu. Že ko se je priplizil svojemu domu, je čutil, da ga nekdo zadej cuka. Obrne se parkrat. a ne vidi nikogar — ko pa je prišel do živega, je moral lisico še jedenkrat ubiti.

Takih in enakih slučajev pripeti se mnogo.

Lahko ki se še marsikaj zapisalo, a te vrstice, dasi ne prenašajo znabiti nič novega, naj zadoščajo v boljše izpoznavanja naše krasne roparice, katero popolnoma zatreti bi bilo škoda, tako za kmeta, kakor za lovca

Novice.

— **Osobna vest.** Kandidatura kranjskega dež. predsednika ekselence barona Heina za mesto graškega namestnika se ni obistinila, kakor tudi ne kandidatura tržaškega namestnika grofa Goëssa. Oba ostaneta na svojih mestih, v Gradec pa pride dež. predsednik iz Šlezije grof Clary, ki je sicer jeden najmlajših deželnih šefov.

— **Cerkvene vesti.** Č. g. Fran Rajčević, ekspozit v Trnju, je prezentiran za župnijo Grahovo. — Začasno je stopil v pokoj č. g. Martin Nemanič, kapelan v Mirni Peči.

Jubilejne kolajne (medalje) Okoli 3 milijone 40.000 kolajn bo dne 2. decembra t. l. razdanih za spomin na cesarjev 50letni vladarski jubilej. Zlatih jubilejnih kolajn se je skovalo le 50, a še teh ne bodo razdali vseh, ker ni dovelj opravičencev. Vsaka zlata kolajna stane okoli 500 gld. Dobe jo tisti, ki služijo 50 ali več let zdržema cesarju. Na dvoru jo dobi poleg vladarja le še nadvojvoda Rainer. Vse kolajne skupaj stanejo okoli 1 milj. gold., kateri da cesar iz svoje privatne blagajne.

— **God pokojne cesarice** se je minolo soboto malone praznoval z mašami, katerih se je ljudstvo v velikem številu udeleževalo.

— **Narodna šola družbe sv. Cirila in Metoda v Velikovcu** šteje letos 151 učencev in učenk in to navzlic silni agitaciji naših narodnih nasprotnikov.

— **Cesarjeva vladarska petdesetletnica.** Dan 2. decembra se bo v celi širni monarhiji cesarjeva vladarska petdesetletnica jako slovesno praznovala. V Ljubljani bo v predvečer občna razsvetljava. Dan 2. decembra pa bodo zaprti vsi uradi in bo sploh počivalo vse delo. Povodom te slavnosti bodo odlikovani tudi vsi načelniki desnice pripadajočih državnoborskih klubov, mej njimi tudi poslanca Povše in Bulat.

— **Nemški cesar Viljem** se je v sredo zvečer peljal skozi Ljubljano inod tod čez Trbiž na Nemško.

— **Poročil se je g. Globočnik** v Ljubljani, c. kr. poročnik v Celju, z gospo. Emo Povšetovo. Čestitamo!

— **Poročil se je g. Grobelnik** trgovec v Ljubljani z gospo. Stegnarjevo. Čestitamo!

Volitve v okrajno bolniško blagajno celjsko se bodo vršile koncem meseca novembra. Doslej je bila blagajna v nemških rokah. Ako se bodo Slovenci potrudili, jo lahko pridobijo. Čas bi bil že, da pride v slovenske roke.

— **Devinski in nabrežinski izgrede pred sodiščem.** Ves teden, od prejšnjega do tega ponedeljka, so se pred tržaškim deželnim sodiščem vršile obravnave zaradi devinskih in nabrežinskih izgredov, ki so se primerili povodom umora cesarice. Na obtožni klopi je sedelo kacij 60 Slovencev, mej njimi devinski župan g. Ples, njegovi hčerki in devinska učiteljica gospa. Lavra Scholz. Obtoženci so bili večinoma obsojeni in zadela jih je strašna kazen, kajti sodišče jim je prisodilo od 2 let težke ječe do 14 dni zapora. Župan Ples je dobil 8 mesecev ječe, obtožene gospodične pa so bile oproščene.

— **Ljubljanski knezoškof** se je v sredo povrnil iz Rima v Ljubljano in prevzel zopet vodstvo škofije.

— **Slovanska kršč.-socijalna zveza** priredi v nedeljo v Katoliškem domu shod, na katerem bo poročal gospod Sedmak o delavski zavarovalnici za starost.

— **Za vseučilišče in nadsodišče v Ljubljani** sta vložili prošnji Gorjanska občina in Katoliško slovensko društvo za gorjanski okraj.

— **Najvišje sodišče in graško nadsodišče.** Te dni je bila obelodanjena razsodba najvišjega sodišča glede slovenskih razprae pri graškem nadsodišču. Razsodba pravi, da je prizivno sodišče v smislu § 13 starega obč. sodnega reda dolžno o slovenskih pravih razpravljati slovensko prav tako, kakor je po starem postopniku slovenske vloge slovenski reševalo. Najvišje sodišče priznava v svoji razsodbi, da je graško nadsodišče postopalo nekorektno in protizakonito ter ukazuje v smislu § 77. zakona z dne 27. novembra 1890., da mora nadsodišče v slovenskih pravih slovenski razpravljati.

— **Tržaški poštni in brzojavni ravnatelj** dvorni svetnik Pokorny je imenovan poštним ravnateljem v Gradcu na mesto umirovljenega dvornega svetnika Grossa.

— **Dež. predsednik eksclenca baron Hein** je bil te dni nekoliko bolan. Na lovu ga je komar pičil na glavo, ki je kmalu potem silno otekla. Na srečo je bil poklican zdravnik še o pravem času, kajti če bi bil prišel le jeden dan pozneje, bi bil gosp. dež. predsednik morda vsled zastrupljenja krvi že mrtev.

— **Napad.** Kranjski potovalni učitelj za vinarstvo Fran Gombač je bil te dni pri Vidmu ponoči napaden in tako hudo pobit, da so ga prenesli v bolnico v Brežicah.

— **Naša ravnopravnost.** V slovenski občini Soštanj ima novo sodno poslopje samo nemški napis.

— **Grozne smrti** sta 19. t. m. umrla otroka kočarice B. Zadražnik z Vinega vrha. Bila sta sama doma ter zanetila ogenj. Deček je umrl vsled opeklin, deklica pa se je zadušila.

— **Borba za izboljšanje plač goriškega in isterskega učiteljstva.** Pooblaščenca goriških in isterskih učiteljev, kateri imajo nalog, posredovati na najvišjih mestih v prid učiteljstva, so vložili prošnjo za avdijenco pri cesarju. Čim dobe obvestilo, da je avdijenca dovoljena, odpotujejo na Dunaj in vroče spomenico o gmotnem položaju primorskega učiteljstva cesarju, nje prepis pa ministrskemu predsedniku, naučnemu ministru, načelniku desnice in načelniku slovanske krščansko-narodne zveze.

— **Tovarno za šivalne stroje** nameravajo baje ustanoviti v Ljubljani in bo dotično podjetje v narodnih rokah. Želimo podjetju obilo sreče, a bojimo se, da se naša želja ne izpolni, ker Slovenci ne premoremo dosti kapitala, mala tovarna pa ne bo mogla konkurirati z izdelki velike tovarne.

— **Nova posojilnica.** V Sv. Križu pri Kostanjevici so ustanovili te dni novo posojilnico in sicer po Raiffeisenem sistemu.

— **Visoka starost.** V Žužemberku je umrla v starosti 100 let znana precej premožna kramarica, imenovana „stoletna Nežika“.

— **Nezgoda.** Dne 16. t. m. je pustila pastarica triletnega otroka bogatega kmeta Rečana v logaških žiberšah na paši zravicu ognja in je šla za živino, ker je otroka zeblo, se je hotel malo ogreti ter prilegel prav blizu ognja, kjer se mu vname obleka in dete zgore na mestu po strašnih bolečinah.

— **Premetena tatica.** V cerkvi Jezusovega srca v Ljubljani je minoli teden neka ženska vkradla v molitev zamaknjeni prodajalki z dežele denarnico, v kateri je bilo 350 gld. Denarnico so našli na vrtu za ograjo, kamor jo je tatica v naglici vrgla. Tatico, katero je ukradena prodajalka prišla, so izročili policiji.

— **Sadnega trga,** ki je bil napovedan za drugo polovico tega meseca, ne bo, ker se je oglasile samo šest udeležnikov. Pač žalostno znamenje!

— **Grozna krivica** se je zgodila koroškemu Nemcem. Železniško ministerstvo je odredilo, da morajo sprevodniki v slovenskih krajih na Koroškem izklicovati imena postaj v nemškem in slovenskem jeziku, vsled česar so Nemci kar obupani. So res veliki reveži!

— **Umrli.** Pri Sv. Barbari v Halozah je umrl kaplan č. g. Viktor Weixler. — V Železnikih je umrla v starosti 69 let gospa Ana Košmelj, mati znano narodne rodovine. — V Ljubljanskem uršulinskem samostanu je umrla sestra S. Borgia, poprej Franica Jenko, v starosti 22 let.

— **Smrtonosni papigi.** V vasi Rivveti pri Vidmu na Laškem je neki posestnik kupil dve papigi. Nekaj dni pozneje so tri osebe v tisti hiši umrle za nalezljivo boleznijo. Zdravnik je preiskal papigi in dognal, da sta ti zanesli bolezen.

— **Kaznovan ritmojster.** Ulanski ritmojster grof Stolberg — Wernigerode je nekega svojih ulancev v jezi s sabljo zabodel, ker mu ni bil preskrbel take večerje, kakor mu je bilo naročeno. Vojno sodišče je obsodilo grofa v jočo za 3 leta in 4 mesece in ga je izključilo iz vojske. Kako milo sodijo grofe na Nemškem.

— **Demonstracije v Pragi.** Zadnje dni so nemški visokošolci zopet začeli izzivati češko prebivalstvo zlate Prage. Vsled teh izzivanj so se na raznih javnih mestih primerile večje rabuke. Nemci imajo pri teh izzivanjih namen. Z njimi hočejo prouzročiti demonstracije, da bi mogli tožiti in jadikovati, kako so zatirani in da bi v višjih krogih mogli obuditi nenaklonjenost proti Čehom, kar bi seveda ne ostalo brez političnih posledic.